

Jaké jsou důsledky nečlenství Argentiny v Brics?

- CZ24 News | 7. ledna 2024

ARGENTINA: Podle sociologa Atilia Borona toto rozhodnutí znamená, že zahraniční politika je v rukou improvizátorů, kteří nemají nejmenší ponětí o fungování mezinárodního systému.

Mileiovo rozhodnutí je hloupost a improvizace přenesená do zahraniční politiky, řekl Atilio Boron.

Od svého nástupu k moci v Argentině přijal Javier Milei řadu neoliberálních opatření a oznámil kontroverzní rozhodnutí v oblasti mezinárodní politiky, která za necelý měsíc vlády vyvolala nemálo protestů.

Jedním z nejspornějších bylo odmítnutí jeho administrativy připojit se k Brics, bloku tvořenému Brazílií, Ruskem, Indií, Čínou a Jihoafrickou republikou. Jaké jsou však důsledky nepřipojení?

Pro argentinského sociologa Atilia Borona toto rozhodnutí znamená, že zahraniční politika je v rukou improvizátorů, kteří nemají nejmenší ponětí o fungování mezinárodního systému.

V rozhovoru pro "El destape sin fin" se renomovaný badatel odvolává na slova amerického ekonoma Jeffreyho Sachse, který zdůraznil existenci multipolárního světa, v němž je Brics v současnosti nejdůležitějším blokem a v několika ohledech předčí skupinu sedmi (G7).

Uvedl, že po plánovaných procesech začlenění nových zemí bude na Brics připadat téměř 46 % světové populace a 80 % světových zásob ropy.

Zdůraznil také, že Milei návrh po dlouhém období práce brazilského prezidenta Luize Inácia Luly da Silvy odmítl, protože proti vstupu Argentiny existoval určitý odpor, protože je to nestabilní a nestálá země.

"Okopáváme kotníky třem ze čtyř nejdůležitějších obchodních partnerů Argentiny. Málodky jsem viděl tak nešťastné, iracionální a národním zájmům odporující rozhodnutí," řekl Boron.

Boron uvedl, že jihoamerický národ je v rukou vládnoucí garnitury, jejímž rozhodujícím rysem je ideologický fanatismus.

V tomto smyslu zdůraznil jako další absurditu, že se země pokusí zahájit proces vstupu do Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), kterou tvoří skupina vlád zcela ztotožněných s neoliberální ideologií.

Uvažoval však, že proces, který iniciovala nedávno jmenovaná ministryně zahraničních věcí Diana Mondinová během své cesty do Paříže, může trvat pět až sedm let.

Jako by to nestačilo, dodal sociolog, OECD nemá banku, zatímco Brics má banku s počátečními aktivy ve výši 50 miliard dolarů a půjčuje za nízké úrokové sazby.

Zároveň označil Mileiovo rozhodnutí za hloupost a improvizaci v zahraniční politice.

Podle Borona byly prezidentovy vměšující se výroky na adresu Číny, země s dlouhou diplomatickou

historií, prosperující národní ekonomikou a silným vlivem ve světovém obchodu, rovněž naprosto neuvážené.

Vstupem do Brics by navíc asijský gigant Argentině zajistil hospodářskou reaktivaci, tvorbu pracovních míst, investice a nové aktivity a byl by také významným odběratelem zemědělských a živočišných produktů, které jihoamerická země produkuje.

“Jsme jakousi anomálií v západním světě, nemáme vedení, které by bylo schopno čelit výzvám doby, které si neuvědomuje změny, k nimž došlo v souvztažnosti sil na globální úrovni,” uvedl vědec.

Vyjádřil se také k důsledkům toho, že nemáme přímé vztahy s Indií, zemí, která bude v příštích třech letech třetí největší ekonomikou světa a pro Argentinu představuje fenomenální potenciální trh.

Expert dodal, že země se nachází ve velmi nebezpečné situaci, protože kromě chybných politických opatření panuje mezi Argentinci vysoká míra nespokojenosti, a to především proto, že předchozí vlády zanechaly mnoho nedořešených věcí a v zemi dnes roste nerovnost.

Sociolog zmínil nedostatečnou důvěryhodnost Argentiny na mnohostranných fórech; například Hnutí nezúčastněných zemí se několikrát spojilo a zase rozpojilo v závislosti na zájmech jednotlivých administrativ.

Poukázal také na to, jak nestálá je argentinská zahraniční politika, protože nemá ani vnitropolitickou linii, což z ní činí nepředvídatelnou zemi.

V této souvislosti vysvětlil, že Argentina se vyznačuje vysokou mírou nestálosti veřejného mínění, a právě v tomto kontextu se objevují lidé jako Milei.

I když smutné podle něj je, že škody, které napáchají, jsou nevratné, protože přijímají rozhodnutí, která způsobí kolaps regionálního a národního hospodářství; a práce na jeho zvrácení je pak nesmírně nákladná.

[ZDROJ](#)

Překlad: CFP!